

Nr 226

Av herr Geijer, Lennart, och fru Hultell, *angående det pensionsgrundande underlaget för ATP.*

(Lika lydande med motion nr 284 i Andra kammaren)

I enskild tjänst förekommer på sina håll — särskilt inom kemisk-teknisk industri men även inom andra branscher — att arbetstagare, företrädesvis tjänstemän, får i personliga kontrakt förbinda sig att under viss tid efter anställningens upphörande icke taga anställning eller driva verksamhet i med arbetsgivaren konkurrerande företag. Ofta förbinder sig arbetsgivaren i gengäld att garantera lön under en s. k. spärrtid. Bakgrunden härtill är att arbetstagaren, när han ej kan utnyttja sin yrkeskunskap, är nödsakad taga tjänst inom annat verksamhetsområde och då vanligen mot en lägre lön än den han haft hos den gamla arbetsgivaren.

Den ersättning som arbetsgivaren enligt ovan utbetalar under spärrtiden och som de facto utgör komplement till lönen från annat håll har försäkringsdomstolen icke ansett utgöra inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete. (1962 års lag om allmän försäkring 11 kap. 1—3 §§). Detta framgår av försäkringsdomstolens dom den 31 mars 1964 i anledning av besvär av avdelningschef Olof Gunnar Sandgren (Dnr 251/1963). Därav följer bl. a. att sådant belopp icke blir ATP-grundande.

Lagen om allmän försäkring får på denna punkt anses materiellt sett otillfredsställande. Beloppet är ett vederlag för iakttagande av konkurrensförbudet och avser att garantera en i stort sett oförändrad arbetsinkomst för vederbörande arbetstagare. En ändring av lagen om allmän försäkring är med hänsyn härtill påkallad.

Med hänsyn till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring av lagen om allmän försäkring att ersättning som utgår till arbetstagare som vederlag för att han avhåller sig från att bedriva konkurrerande verksamhet skall anses utgöra inkomst av förvärvsarbete.

Stockholm den 26 januari 1965

Lennart Geijer

Marg Hultell